

dringer på erstatning for skade forvoldt ved forurening af luft, vand, jord eller undergrund eller ved forstyrrelser ved støj, rystelser eller lignende. Efter § 34, stk. 1, 3. pkt. finder reglerne i forældelsesloven således anvendelse. § 34, stk. 1, 4. pkt., om en 30-årig forældelsesfrist for krav mod staten kan derfor ophæves.

Der henvises til pkt. 4.4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 27

Det foreslås, at bestemmelsen om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt i den gældende lovs § 34, stk. 1, 4. pkt., ophæves. Det skyldes, at der må antages at være overensstemmelse mellem tidspunktet for den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden, jf. den gældende § 34, stk. 1, 4. pkt., og tidspunktet for den skadevoldende handlingens ophør, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3.

Der henvises til pkt. 4.4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

§ 34, stk. 1, 5. pkt. foreslås ophævet som følge af forslaget om at indføre ubegrænset erstatningsansvar for anlægsindehaveren, idet der herefter ikke vil kunne ske nedsættelse af erstatning i medfør af § 23, stk. 1, eller § 32, stk. 3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og nr. 25.

Til nr. 28

Atomskadeerstatningsloven bestemmer, hvornår en retssag om krav omfattet af loven kan anlægges her i riget. I medfør af ændringsprotokollen til Pariskonventionen skal en kontraherende stat sikre, at kun en enkelt domstol har kompetence til at behandle sager, der er omfattet af konventionen. Det foreslås på den baggrund, at Københavns Byret udpeges som den domstol, der behandler sager, som er omfattet af atomskadeerstatningsloven.

Derudover foreslås bestemmelsen ændret i overensstemmelse med artikel 13, litra b, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen, således at der er værning i Danmark, hvis den nukleare ulykke indtræffer inden for den eksklusive økonomiske zone.

Der henvises til pkt. 4.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 29

Den foreslåede § 36 a gennemfører artikel 14, litra b, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen. Den

kompetente domstol skal herefter anvende dansk ret, bortset fra lovvalgsreglerne, medmindre andet følger af denne lov.

Det følger af atomskadeerstatningslovens § 21, stk. 1, 3. pkt., at for anlæg i andre Pariskonventionsstater gælder den ansvarsbegrænsning, der er fastsat i vedkommende stats lovgivning. Bestemmelsen gennemfører artikel 7, litra d, i Pariskonventionen.

Der henvises til pkt. 4.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget til § 36 b gennemfører artikel 13, litra g, nr. 1, i ændringsprotokollen til Pariskonventionen. Bestemmelsen indebærer, at en stat i sager omfattet af denne lov som mandatar kan udføre retssager for egne statsborgere eller personer med bopæl eller ophold på statens territorium, og supplerer de processuelle regler, der i øvrigt gælder om repræsentation mv., i medfør af retsplejeloven og retspraksis om mandatarer. Det er et krav, at de pågældende har givet samtykke hertil.

Der henvises til pkt. 4.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Derudover foreslås en bestemmelse i § 36 c om omregning til dansk mønt. Bestemmelsen er til dels en videreførelse af atomskadeerstatningslovens § 1, litra m. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 2

Ændringsprotokollerne til Pariskonventionen og Tillægskonventionen vil blive ratificeret efter lovens vedtagelse. For at sikre, at loven træder i kraft samtidig med, at ændringsprotokollerne træder i kraft for Danmarks vedkommende, foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren. Da ændringsprotokollernes ikrafttrædelsesbestemmelser er forskellige, kan det blive nødvendigt at fastsætte forskellige tidspunkter for forskellige dele af loven.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.